

Svetlo hviezd , Krídla

Svetlo hviezd

Každý to vníma inak,
pre niekoho možno neobjavené,
no ver že keď doň vstúpiš,
je to miesto svetlé.

Je to náš skutok, cit
či pocit v bitke zvíťaziť,
v bitke nad problémom,
ktorý nás skúša životom.

Moje šťastie ?

Moja rodina ,priatelia a blízky
ved' korunou stromu súčasťou sú listy.

Šťastie ktorého svetlo ,
presvieti aj to miesto,
to miesto tmavé
každému dané.

Každú tmú raz svetlo ,
tak ako noc bledne.

Len keď svetlo nesvieti ,
vidíš hviezdy na nebi,
šťastie ktoré pre mňa lásku ,cit
má mi vždy predstaviť.

Zasvieť mi svetlo hviezd,
svetlo hviezd zasvieť mi,
zasvieť mi všetky tie,
všetky tie všedné dni.

Krídla

Za chrbtom si ich nosíme .

Pýtate sa čo si nosíme ?

No predsa krídla .

Krídla ,ku čomu ?

Niektorý taký nevšímavý ,
nevidia ten žiarivý ,
lesk za nimi .

Kráčajú si po svete ,
no pri tom stoja na mieste .
Pozerajú sa do minulosti ,
no čo tak vzletieť do budúcnosti .

Prečo hľadieť dozadu ,
na veci čo sa stali .
Momenty čo v tej chvíli ,
od šťastia sa odchýlili .

Div sa svete !
Nezdarený deň !
Žiadna vzácnosť ,
to je života tieň .

No prečo v ňom ostávať,
keď krídla žiaria,
žiaria aj v noci .

Otázka už zaznela .

K čomu krídla ?

Krídla ku šťastiu ,

ku svojej života moci.

Život bez nej prejdeme ?

Slepo možno ideme .

A odkiaľ to zistíme ?

Nezistíme.

Možno raz sa obzrieme ,

keď môcť budeme .

Čo si asi povieme ?

Nechajme nech krídla ,

krídla rozletia sa .

Niekedy možno hustý les ,

obletieť sa nebude dať .

A stromy ako prekážky ,

dosiahnu nebeské výšky.

Treba sa cez neho prebrať,

aj keby sme mali padať.

Aj keď padneme do húštin ,

tam na dno lesa ,

krídla máme

tak povznesme sa .